

Започатковуємо нову рубрику: «Джерела з історії рідного краю»

Ми інформували, що наш земляк-вчений із Санкт-Петербурга, Почесний громадянин району А.М.Асаул передав на батьківщину цінні матеріали з історії Решетилівки XVIII-XX століть, віднайдені ним у Російському державному історичному архіві міста на Неві.

Під рубрикою «Джерела з історії рідного краю» ми хочемо детальніше зупинитися на рідкісних історичних документах – викласти їх зміст та супроводити коментарями фахівців-істориків, краєзнавців.

Сподіваємось, це допоможе країнам краще пізнати своє минуле, сприятиме формуванню в земляків гордості за свій край, за його славу багатотисячолітньої історії.

Про Решетилівку XVIII століття

Серед 22-х архівних справ про Решетилівку, віднайдених А.Асаулом у Санкт-Петербурзі, є й такі, що сягають коренями 18-го століття. Нижче мова про одну з них.

Іменний указ імператриці Катерини II Урядовому Сенату від 11 квітня 1786 року «о всемилостивейшем пожаловании полковнику Василию Попову, находящемуся при президенте Военной коллегии генерал-фельдмаршале кн. Г.А.Потемкине, в вечное и потомственное владение местечка Решетилровка, в нем показано душ мужского пола 866, с его принадлежностями, землями и мельницами» (Ф. 1329. Именные указы и высочайшие повеления Сенату. Оп. 1., Д. 160, Л. 273).

Кінець XVIII ст. На Україну вже насувається чорна ніч кріпосної неволі. В 1764 р. Катерина II було ліквідовано гетьманство, в 1775 р. – знищено Запорізьку Січ (за переказами чимало старих запорожців, яким чудом вдалось врятуватися від погрому, влаштованого на Січі російськими військами під командуванням Текелія, дожили свого віку на решетилівських хуторах). В тому ж таки 1775 році було ліквідовано Полтавський козацький полк, а Решетилівка, втративши статус сотенного містечка, була віднесена до Полтавського повіту Новоросійської губернії.

З ліквідацією козацьких полків посилюється і покріпачення козаків. Саме тоді своїм іменним указом Катерина II і пожалувала Решетилівку великому сановнику, дійсному статському раднику, улюбленцю Потьомкіна Василеві Степановичу Попову.

(Василь Степанович Попов (1745-1822) – державний діяч Російської імперії другої половини XVIII ст., особа, наближена до Катерини II і Г.О.Потьомкіна. Дійсний таємний радник. Почесний член Імператорської Академії наук. В 1786 році виконував обов'язки особистого секретаря імператриці. Детальна розповідь про нього друкувалася на сторінках «Решетилівського вісника»).

Так через 135 років після свого визволення в 1648 році решетилівський селянин знову став кріпаком.

**І.КОЗЮРА, кандидат історичних наук.
В.КОЗЮРА, краєзнавець.**

